

[Askjær Jørgensen]

hjælp. De modarbejder altså bestræbelserne på at hjælpe de svage i samfundet. Det kan hr. Tinning ikke modbevise.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Fru Yvonne Herløv Andersens forklaring hjælper lidt på det. Rapporterne skal altså være neutrale og afbalancerede og sådan noget. Men jeg tror egentlig, vi er nødt til at se i øjnene, at vi kommer aldrig i en situation, hvor der ikke vil være både nogle, som siger, at det, de laver dér, er venstreorienteret, og nogle andre, som siger, at det, de laver dér, er højreorienteret. De etiketter skal nok komme drønende.

Hr. Askjær Jørgensens indlæg var et pragtfuldt eksempel på, at uanset hvad der i øvrigt foregår i den virkelige verden, kan man ustandselig sætte det samme stempel på. Jeg tror ikke, vi kommer uden om det.

Derfor synes jeg, det er så vigtigt, at vi siger: vi sørger for, at SFI og andre forskningsinstitutter selv får friheden til at forske i det, de vil. Og så må vi selvfølgelig bruge det til, hvad vi kan. Det er det, der er vigtigt.

Derfor synes jeg også, det er uhyggeligt, at bare fordi Berlinske Tidende og nogle andre såkaldt lodige dagblade førte noget kritik frem af SFIs virksomhed, så kom socialministeren og sagde: nu må vi have ham dér T. Bak-Jensen – eller hvad det var, firmaet hed – til at kigge på det, for her er åbenbart noget galt. Det var allerede et af de knæfald, som er så farlige. Det er det, jeg synes det er vigtigt at advare imod.

Man kan kalde tingene, hvad man vil, men hvis man siger, at de, der efter min mening – det vil altså sige hr. Askjær Jørgensens mening – bedriver forskning, der sigter mod socialisering, skal have lukket munden, de skal have frataget midlerne, ja men så er det censur, og det er ikke noget andet. Så kan hr. Askjær Jørgensen kalde det alle mulige andre ting, men det er censur, man lægger op til, når man siger: de, som bedriver forskning, som jeg er uenig med, skal have lukket munden, og de skal have frataget midlerne. Det var lige præcis, hvad hr. Askjær Jørgensen sagde i sit ordførerindlæg.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal medgive hr. Tinning, at jeg ofte er naiv. Det er jeg, hver eneste gang jeg forsøger på at presse noget ind i hovedet på hr. Tinning.

Det, jeg er utilfreds med, er, at fremskridtsfolk skal betale skat til at finansiere et socialforskningsinstitut, der politisk forsøger at ødelægge os. Det er vi ikke tilfredse med. Det er nøjagtig det samme som, at vi ikke vil finde os i, at fremskridtsfolk via fagforeningskontingenter skal finansiere socialdemokratiets presse og andre underlødige organer.

Glistrup (FP):

På mandag er det 25 år siden, folketinget ved tredje behandling fik gennemført, at vi skulle have et socialforskningsinstitut. Det var tilbage i regeringen H. C. Hansens dage. Af de partier, der dengang var repræsenteret i folketinget og stadig sidder herinde, var der to, der ikke kunne medvirke til forslaget, nemlig venstre og det konservative folkeparti. Det, vi har oplevet i dag, er en bekræftelse på det, som vi har oplevet gang efter gang. Man kan definere de to partier som partier, som i dag kæmper for at forsvare det, som de ikke havde styrke til at forhindre blev gennemført i sidste generation. Det har vi fået belyst gang efter gang, og det får vi belyst igen i dag, så der var ikke noget som helst opsigtsvækkende i, hvad vi hørte fra socialministerens side, eller hvad vi hørte fra regeringspartiernes side.

Hvad angår oppositionen, var det jo således, at hr. Albertsen var af den opfattelse, at der skulle være kommet noget værdifuldt ud af disse 25 år, men jeg bemærkede dog, at hr. Albertsen ikke kunne påvise et konkret eksempel. Det må selvfølgelig medgives, at det altid kan være noget svært at sige, hvordan udviklingen ville have været, hvis der ikke var sket det, der skete, nemlig at vi fik et socialforskningsinstitut.

Men det er i hvert tilfælde forslagsstillernes samlede vurdering, at der ikke er tusind mennesker, der i dag er blevet klogere, end de ellers ville have været, som følge af, at vi nu har haft dette institut til igennem 25 år at forbruge hundredvis af skattemillioner, at forbruge tusindvis af mandår på det, som man laver derude, og at de, der måtte have lært noget ved at spille deres tid på at tygge